

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології

на тему:

**ПРОБЛЕМИ ПЕРЕКЛАДНОСТІ РОЗМОВНОЇ ЛЕКСИКИ У
КОРЕЙСЬКИХ МЕДІАТЕКСТАХ**

Студентки групи Пкор20-20
факультету східної і слов'янської
філології

денної форми здобуття освіти
освітньої програми: Корейська
мова і література та переклад,
західноєвропейська мова

Спеціальності: 035 Філологія
спеціалізації: 035.066 Східні
мови та літератури (переклад
включно),

перша – корейська

Буднік Дарини Сергіївни

Науковий керівник: _

викл. Поздняков К. В.

Національна шкала: _____

Кількість балів: _____

Шкала ЄКТС: _____

Київ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНЕ ПІДҐРУНТТЯ ВИВЧЕННЯ ПЕРЕКЛАДНОСТІ РОЗМОВНОЇ ЛЕКСИКИ У МЕДІАТЕКСТАХ	5
1.1 Поняття адекватності перекладу в сучасних філологічних студіях.....	5
1.2 Лексикологічні підходи до класифікації розмовної лексики	8
1.3 Визначення терміну медіатекст у сучасній лінгвістиці	14
Висновки до Розділу 1	17
РОЗДІЛ 2. ТИПОЛОГІЯ ПРОБЛЕМ ПЕРЕКЛАДНОСТІ РОЗМОВНОЇ МОВИ У КОРЕЙСЬКИХ МЕДІАТЕКСТАХ	18
2.1 Механічна вибірка розмовної лексики з корейських медіатекстів	18
2.2. Перекладацькі трансформації розмовної лексики корейських медіатекстів	20
2.3. Класифікація проблеми перекладності розмовної мови корейських медіатекстах	24
Висновки до Розділу 2	29
ВИСНОВКИ	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	34
АНОТАЦІЯ	36

ВСТУП

У зв'язку з глобалізацією та розвитком інформаційних технологій збільшуються обміни розмовної лексики між країнами та регіонами світу, що істотно впливає на розвиток сучасного суспільства, оскільки мова – це соціальне явище. Розповсюдження Інтернету по всьому світу створило всі необхідні умови для міжнародного спілкування та покращення зв'язків та контактів.

Єдиною перешкодою на шляху цього процесу є мовний бар'єр, який неможливо подолати з допомогою традиційного чи машинного перекладу. Широка доступність перекладених текстів дала людям більший доступ до здобутків та культурних цінностей інших країн, дозволяючи літературі та культурі взаємодіяти та збагачувати один одного.

Корейська, на відміну від української, є аглютинативною мовою (в ній використовуються різноманітні суфіксальні системи, які приєднуються до частин слів і змінюють їх граматику, семантику та стилістичне значення) і зазнає великої трансформації під час перекладу українською через відмінності у мовленні.

Вчені-перекладачі розробили значний методичний апарат, до якого відносяться еквівалентність та валідність, теорія перекладацької відповідності, класифікація типів тексту, призначення перекладача, характер цільової аудиторії з погляду перекладацьких вимог, а також питання семантичної та прагматичної адаптації тексту. Розроблено також проблеми синтаксичної трансформації при перекладі, проблеми лексичної та граматичної трансформації, спеціальні проблеми перекладу текстів конкретних типів, стилів, підстилів та жанрів на основі конкретних мовних пар.

У роботах Бика І. С. «Теорія і практика перекладу» (Бик, 2005), Кочергана М. П. «Вступ до мовознавства» (Кочерган, 1999), Кана Д. С. «Лексичні особливості корейської мови та їх значення для перекладу на українську мову» (Кан, Урядова & Корсун, 2015), Нечипорука О. С. «Суб'єктивні й об'єктивні

трансформації при перекладі текстів з корейської мови на українську», Литвиненка В. В. «Особливості перекладу простих речень української і корейської мов у публіцистичних текстах» (Литвиненко, 2001) - представлені теоретичні та практичні результати, важливі для розуміння методів, прийомів та засобів корейського перекладу.

Мета дослідження описати та класифікувати проблеми перекладу корейських текстів українською мовою, а також розробити алгоритми уникнення таких проблем. Для досягнення мети дослідження слід вирішити низку таких завдань:

- 1) визначити поняття адекватності перекладу в сучасних філологічних студіях;
- 2) визначити лексикологічні підходи до класифікації розмовної лексики;
- 3) дати визначення поняттю медіатекст у сучасній лінгвістиці;
- 4) зробити механічну вибірку розмовної лексики з корейських медіатекстів;
- 5) описати перекладацькі трансформації розмовної лексики корейських медіатекстів;
- 6) розробити класифікацію проблем перекладності розмовної мови в корейських медіатекстах.

Об'єктом дослідження є проблеми лексичних трансформацій при перекладі.

Предметом дослідження є розмовна лексика у корейських медіатекстах.

Методи дослідження: В цьому дослідженні були використані різні лінгвістичні методи. Аналітичний та описовий методи дозволили ідентифікувати об'єкт дослідження та виявити його структурно-семантичні особливості. Також були використані семантичний, трансформаційний та контекстуальний аналіз.

Наукова новизна одержаних результатів полягає у тому, що уперше було визначено та описано особливості лексико-синтаксичних трансформацій у перекладі в корейсько-українській мовній парі.

Структура роботи складається зі вступу, двох розділів, висновків після 1 та 2 розділів, загальних висновків, списку використаних джерел та анотації. Розділ 1 визначає теоретичне підґрунття вивчення перекладності розмовної лексики у медіатекстах. Поняття адекватності перекладу в сучасних філологічних студіях, а також лексикологічні підходи до класифікації розмовної лексики. Розділ 2 визначає типологію проблем перекладності розмовної мови у корейських медіатекстах, механічну вибірку розмовної лексики з корейських медіатекстів. Встановлює класифікацію проблеми перекладності розмовної мови корейських медіатекстах.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНЕ ПІДРУНТТЯ ВИВЧЕННЯ ПЕРЕКЛАДНОСТІ РОЗМОВНОЇ ЛЕКСИКИ У МЕДІАТЕКСТАХ

1.1 Поняття адекватності перекладу в сучасних філологічних студіях

Переклад є одним із найважливіших видів діяльності людини, оскільки він існує у багатьох мовах з давніх часів. Саме слово переклад має багато значень, але тут ми зупинимося на двох. По-перше, це розумовий акт передачі чогось, вираженого мовою оригіналу, іншою мовою, по-друге, це усний чи письмовий текст, що є результатом перекладу. Коли ми розглядаємо переклад як процес, він відноситься до процесу передачі змісту усного або письмового тексту з однієї мови (вихідної мови) іншою мовою (мова перекладу). У контексті теорії перекладу цей процес вважається суто лінгвістичним, не відхиляючись від психофізіологічних факторів (Кочерган, 1999).

Правильний переклад – це уніфікація та реконструкція змісту та формату вихідного тексту іншою мовою. Правильний переклад приділяє увагу смисловій та прагматичній еквівалентності, не порушує жодних правил, точний та не має неприпустимих спотворень. Одне з основних завдань перекладача – зробити правильний переклад.

Параметри адекватності перекладу можна назвати такі:

- адекватність передачі конфіденційної інформації;
- параметри адекватності передачі інформації щодо оціночної інформації
- адекватність передачі оціночної інформації;
- параметри адекватності передачі виразної інформації;
- параметри адекватності передачі сенсорної інформації.

Міжмовна еквівалентність є одним із найбільш фундаментальних та складних питань теорії перекладу. Фактично, ступінь еквівалентності між двома різними текстами може визначити успіх чи невдачу перекладу. Здебільшого вітчизняні та зарубіжні лінгвісти розглядають вираз поняття перекладацької

еквівалентності як одне з основних питань теорії перекладу та приділяють йому велику увагу у своїх роботах (Кочерган, 1999).

Слід підкреслити, що еквівалентність оригінального тексту і перекладеного тексту полягає, перш за все, в однаковому розумінні інформації, що міститься в тексті, що впливає не тільки на свідомість, але і на емоції реципієнта (Воробйова, 2014).

Основне завдання перекладу – передати зміст тексту. Одне з основних завдань перекладача – максимально точно передати зміст вихідного тексту, і в принципі схожість змісту вихідного тексту та тексту перекладу дуже важлива.

Крім термінів «точний переклад» та «еквівалентний переклад», для опису результатів процесу перекладу можуть використовуватися такі поняття, як «точний переклад», «дослівний переклад» та «вільний переклад».

Належний переклад – це такий переклад, який відповідає реальним цілям перекладацького акту з найвищим ступенем еквівалентності, здатний досягти цих цілей, що дотримується вимог жанру та стилю тексту та соціально відповідає правилам перекладу. розпізнавати. У широкому розумінні під «адекватним перекладом» розуміється «хороший» переклад, який відповідає очікуванням та прагненням комунікатора та оцінює якість перекладу (Воробйова, 2014).

Еквівалентний переклад – це переклад, який відтворює зміст тексту на еквівалентному рівні. Під змістом вихідного тексту розуміється вся передана інформація, включаючи оповідальні та асоціативно-фактичні особливості тексту. Відповідні переклади мають бути еквівалентними, але не всі еквівалентні переклади є відповідними. (Коптілов, 2002).

Точний переклад – це переклад, який відтворює лише основні та логічні частини вихідного тексту у подібному форматі, хоча можуть бути і відмінності залежно від правил жанру та стилю письма.

Якщо завданням перекладу є передача фактичної інформації про навколишній світ, то точний переклад може вважатися доцільним.

Дослівний переклад – це переклад, який спотворює дійсний зміст вихідного тексту шляхом відтворення некомунікативно значимих (формальних) елементів вихідного тексту. Дослівний переклад недоречний і прийнятний лише тоді, коли перед перекладачем стоїть практичне завдання відтворити у перекладі формальні особливості виразу вихідного тексту. При цьому дослівний переклад може супроводжуватися поясненням або точним перекладом, що виражає справжній зміст тексту (Коптілов, 2002).

Вільний переклад – це переклад, який виконується на рівні, еквівалентному або нижчому, ніж той, який можна досягти відповідно до положень Закону про переклад. Вільний переклад може бути точним перекладом, якщо він відповідає вимогам інших положень перекладу та не завдає істотних збитків змісту вихідного тексту.

Існує чотири основні типи помилок перекладу, які відіграють різну роль в оцінці якості перекладу (Кан та ін., 2006):

1) помилки, які істотно змінюють зміст вихідного тексту. Помилки такого типу можуть призвести до того, що переклад відобразить зовсім іншу ситуацію та повністю заплутає слухача. Помилки такого типу зазвичай виникають через нездатність перекладача зрозуміти зміст певної частини вихідного тексту;

2) помилка, що призводить до неточного відтворення змісту вихідного тексту, але не змінює його повністю. В результаті перекладений текст описує ту саму ситуацію, що й оригінал, але деякі частини та деталі перекладені недостатньо точно. Помилки такого роду зазвичай виникають у результаті неправильного розуміння значення окремих слів у вихідному тексті або неправильної оцінки перекладачем ступеня відповідності значень термінів двома мовами;

3) помилки, що не суперечать загальному змісту оригінала, але не знижують якість перекладу внаслідок відхилень від стилістичних норм, використання одиниць, що рідко зустрічаються в одному типі даного тексту, або надмірної опори на запозичені іноземні вислови чи технічні умови. У більшості випадків ці помилки не впливають на загальну оцінку якості перекладу. Вони

по-різному оцінюються експертами і можуть призвести до розбіжностей, а іноді й не вважаються помилками;

4) порушення застосовних правил перекладу, що не впливає на еквівалентність перекладу, але свідчить про недостатнє знання перекладачем цільової мови або нездатність подолати вплив мови оригіналу. Подібні помилки перекладу свідчать про загальну мовну культуру та грамотність перекладача.

Важливо, щоб перекладач у достатній мірі володів обома мовами, а також мав високий рівень культурологічної компетенції.

Тож для досягнення перекладацької еквівалентності, тобто збереження прагматичного потенціалу вихідного тексту, під час перекладу використовуються специфічні перекладацькі прийоми.

Сфера діяльності перекладача є нерозривним цілим – людина-мова-культура, в якій мова є засобом спілкування між людьми, заснованим на знанні та розумінні мови та культури. Без знання культурного середовища спілкування не може відбутися.

1.2 Лексикологічні підходи до класифікації розмовної лексики

Термін «розмовна лексика» давно вкорінився у лінгвістиці. Найчастіше його використовують для позначення групи слів, що входять до складу літературної мови, не порушуючи її норм. Саме поняття норми передбачає як характерне для літературної мови співвідношення «добра і зла», і стилістичну диференціацію мовних одиниць, що визначається чи формою усного/письмового спілкування, чи певним стилем функціональної мови або через певний функціональний стиль мови. (Бик, 2005).

Норма розмовного стилю є ознакою стилю спілкування. Залежно від мовної та літературної компетентності того, хто говорить, повсякденна мовна практика має відповідне співвідношення до ненормативних/нормативних елементів, засобів вираження думок та емоцій, передачі ситуативного сенсу. Тобто це буде прояв усно-літературної мови чи прояв мови з периферичними

перехідними елементами, зі схильністю до конотативно-розмовної мови з елементами розмовної, діалектної, міждіалектної, просторової фонетики, лексичних, граматичних, ударних особливостей, вимова, ритм та мелодія і, можливо, із шарами соціального сленгу.

Найбільш виразною рисою розмовної стильової норми є розмовна лексика. В енциклопедії «Українська мова» читаємо: «Розмовна лексика — це слова, які за своїм емоційно-експресивним забарвленням та функціонально-стилістичним навантаженням контрастують зі стилістично нейтральною та буквальною лексикою літературної мови» (Кочерган, 2000).

Отже, у контексті літературної мови та її норм розмовна лексика – це:

- 1) стилістичні засоби емоційно-сислової виразності конкретного художнього, публіцистичного та наукового контексту; стиль розмови;
- 2) функціонально-стилістичне параметричне кодування лексики;
- 3) нейтральна розмовна лексика, що піддається актуалізації та асоціативно-образної трансформації в художньому стилі.

Загалом проєкція розмовної лексики в письмову літературну мову помітно впливає на диференціацію творів, структура яких, на перший погляд, стилістично нейтральна, а органічними словами є побутові слова, етнографії та професійні жаргони. (Кочерган, 2000).

Поняття «розмовна лексика» це сукупність різновидів розмовної практики, включно із діалектними словами, розмовними словами, сленгом, жаргоном, словотвори, граматики. (Литвиненко, 8).

Найчастіше словник емоційно-оцінних виразів визначається як перший елемент розмовної лексики.

- а) слова, що мають у своєму лексичному значенні позитивне або негативне емоційне забарвлення
- б) лексика, що містить формальні граматичні показники емоцій;
- в) слова, що виражають емоції;
- г) слова з вольовим значенням. Як відомо, емоційність мовця має ситуативні, соціальні та психічні передумови і залежно від

функціонально-стилістичних умов емоційність може мати розмовні, поетичні та публіцистичні риси.

Словесне вираження емоцій людини включає вигуки *ага, ого, овва, ух*, назви психічних та внутрішніх станів, емоцій, імена людей, характеристики, дії людини, частини тіла, матеріальні об'єкти, а також такі поняття, як: Негативні та позитивні елементи. Нейтральні лексичні одиниці зазвичай мають розмовні варіанти. В. В. Литвиненко до оцінних слів розмовної мови відносить підкріплювальні та заохочувальні частки та модальні слова (Литвиненко, 2001).

Емоційність того чи іншого слова може бути складовою його внутрішньої форми і не мати зовнішніх структурних особливостей, але може досягатися за рахунок використання специфічних словотвірних засобів та у структурі певних словосполучень, що називається емоційністю. Зважаючи на відмінності володіння «лексикою» та «словотвором» та двоїстості поняття «розмовна лексика» ми, звичайно, беремо до уваги розмовні елементи емоційного вираження та функціонального стилю (Сорокін, 1998).

Розмовна лексика включає мовні компоненти у наказовій формі та складні іменники, характерні для усної практики, з другим компонентом – дієсловним коренем. Як мовилося раніше, розмовна лексика є кодифікацію функціональних і стилістичних параметрів літературних мовних одиниць.

Проблема лексикографії передбачає безперервний процес закріплення знайомої лексики та вироблення чітких правил запису. У той же час дослідники попереджають, що коливання лексикографічної практики у бік «розмовних» визначень слів пояснюються варіативністю лексичних норм, недоліком дослідницьких матеріалів, ухилом у бік достовірних джерел та відсутністю гнучкості. (Сорокін, 1998).

При включенні цих слів до універсального словника лексикографи враховують літературне вживання слова, його частотність, суспільне сприйняття слова, його зв'язок з його реальною функцією у конкретній ситуації, наявність нейтральних варіантів.

Оскільки норми повсякденного вживання, переважно нейтральні, підлягають лексикографічній стандартизації за допомогою літературних першоджерел, вони «потребують» стилістичну увагу, яка завдяки звичній лексичній ієрархії вказує на зв'язок із сублінгвізмом, вживанням предмета та експресивною цінністю.

Розмовна лексика більшості мов наразі дуже активна, оскільки перебуває у стані стилістичної дифузії з іншими природними компонентами у комунікативних ситуаціях усного характеру та фактично розкриває розмовну мову. Як зазначають науковці, система стилістичних знаків лише доводить «складний і суперечливий характер стилістичного забарвлення іменних одиниць, які не підкоряються жодному єдиному правилу». Дослідники відстежують, як змінюється стилістичний ореол слова від одного словника до іншого, зокрема нейтралізація звичних значень, архаїзація семантики через феномен «розмови» та стилістична реінтеграція на відмінності розмовної мови та семантики в окремих сферах слововживання («Лексичні особливості корейської мови та їх значення для перекладу на українську мову»).

Розмовна лексика - це нейтральна лексика, реалізована в художньому стилі і схильна до асоціативних і образних змін. Це основний словник повсякденного, неофіційного людського спілкування, особливо те, що називається «стилем розмовної літературної мови». Це, мабуть, найбільша група емоційно та експресивно нейтральних слів, що відображають загальну структуру повсякденного життя та звички людей. Це стосується назв частин тіла, фізичної лексики, назв функцій, імен близьких, одягу та способів одягання, продуктів харчування, страв, напоїв, меблів, назв частин житлових та нежитлових приміщень, будівель, сільської місцевості, артефактів, рухів, транспортних засобів, тематичних лексичних груп «Особиста гігієна», «Взаємини між людьми», «Вираження емоцій, оцінок, почуттів, волі», «Розум – пам'ять», «Особа людини», «Моральність», «Віра та релігія», «Мистецтво та звичаї».

Реалізація розмовної лексики в «екстралінгвістичному» контексті обумовлена тим, що предметно-специфічні фразеологізми набувають статусу лінгвокультури.

За третім функціонально-стилістичним параметром термін «розмовна лексика» включає елементи основної розмовної лексики, такі як займенники, прийменники, сполучення, що виражають особисті, просторові та логічні зв'язки у розмовній мові спільноти.

Перекладацький бізнес має довгу та складну історію. Утворення угруповань людей, які використовують різні мови, породило так звану «двомовність», що сприяє спілкуванню між різними народами. З появою писемності з'явилися перекладачі, знавці іноземних мов, які перекладали у письмовий вигляд різні офіційні, релігійні та ділові документи. Переклад від початку грав значну роль у соціальній комунікації.

Поширення перекладених текстів дозволяє нам дізнатися, наприклад, культуру та традиції інших країн, про які ми мало що знаємо. Це збагачує культуру та літературу.

Правильний (точний) переклад з корейської на українську багато в чому залежить від знання перекладачем корейської лексики.

Текст перетворюється у процесі перекладу. Приклади включають лексичні, морфологічні (заміна однієї форми категорії на іншу), синтаксичні (заміна синтаксичних ознак слів та словосполучень), семантичні (замінює не лише форму вираження змісту, а й сам зміст, тобто символи, що описують ситуацію), стилістичні та ряд інших трансформацій.

Мають місце також змішані трансформації лексико-семантичної та синтаксичної формалізації. Щодо корейської мови, то за її типологічною класифікацією вона є однією з репрезентативних мов аглютинативної мовної сім'ї (мов, заснованих на різних системах суфіксів, що приєднуються до частин їхньої граматики та слів). А через суттєві відмінності між цими мовами, що належать до різних груп та родин, переклад корейської мови на українську мову

знає величезних змін («Суб'єктивні й об'єктивні трансформації при перекладі текстів з корейської мови на українську»).

1.3 Визначення терміну медіатекст у сучасній лінгвістиці

Друга половина ХХ та початок ХХІ століття характеризуються бурхливим розвитком засобів масової комунікації та нових інформаційних технологій. Динамічний розвиток традиційних засобів масової інформації та поширення впливу Інтернету сприяли створенню єдиного інформаційного простору, що тісно пов'язаний із низкою численних медіапотоків. Інтернет та пов'язані з ним технології набувають статусу основного засобу масової комунікації, важливого джерела інформації, що забезпечує функціонування та поширення великих обсягів інформації. Зрозуміло, розвиток засобів масової комунікації міг вплинути і на специфіку поширення слова та характер мовних змін (Воробйова, 2014).

Завдяки активним дослідженням мовних особливостей мови ЗМІ зароджується нова дисципліна: медіалінгвістика, предметом якої є мова медіатекстів (Кан, Урядова & Корсун, 2015). Виникнення та розвиток медіалінгвістики як галузі сучасного мовознавства визначається як умовними факторами, так і інформаційною, технологічною та соціокультурною сферою суспільного життя. Бурхливий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій, створення єдиного інформаційного простору як віртуального середовища текстового спілкування сприяли виникненню та науковому осмисленню мови засобів масової інформації, вивченню її функціонально-стилістичних особливостей та внутрішньої структури. Аналіз наукової літератури дозволяє зробити висновок, що визначення теоретичних основ медіалінгвістики, вивчення медіатексту, його структури та типології, а також методів його вивчення здійснювалися у працях вітчизняних лінгвістів,

зарубіжних психолінгвістів та теоретиків засобів масової інформації: В. В. Литвиненко, І. А. Воробйова, Ю. А. Сорокін, Д. С. Кан, В. Д. Урядова, М. Ю. Корсун, О. С. Нечипорук та інші. (Литвиненко, 2001; Воробйова, 2014; Сорокін, 1998; Кан, Урядова & Корсун, 2015; «Суб'єктивні й об'єктивні трансформації при перекладі текстів з корейської мови на українську»).

Поняття медіамова впливає із загального поняття мови і є сукупністю процесів та продуктів мовної діяльності у сфері масової комунікації у всьому різноманітті та складності їх взаємодій (Коптілов, 2002, с. 21). У медійному дискурсі використовуються тексти, створені журналістами та/або поширені через пресу, радіо, телебачення та Інтернет (Селіванова, 2011). Це особливий вид масової комунікації, «соціальне явище, основною функцією якого є вплив на масову аудиторію за допомогою смислово-оцінної інформації, що передається по каналах ЗМІ, механізм актуалізації інформації за допомогою різноманітних засобів комунікації установ ЗМІ. У сучасній лінгвістиці існують два підходи до визначення поняття медіадискурсу. Відповідно до першого підходу, медіадискурс – це специфічна розумова діяльність мовлення, характерна лише для інформаційного простору мас-медіа (Литвиненко, 2001). У такому розумінні медіадискурс доцільно відрізнити від інших типів дискурсу, наприклад, політичного, релігійного, наукового тощо. Відмінність між ними визначається зміною параметрів мовлення – використанням різних мовленнєвих практик і ситуацій спілкування, їх впровадження. Другий підхід трактує медіадискурс як будь-який тип дискурсу, який здійснюється в медіапросторі та продукується засобами масової інформації (Литвиненко, 2001). Тут можна говорити про медійні дискурси політичного, релігійного та наукового характеру, беручи до уваги, що такі інституційні дискурси потребують відносно стабільного набору правил створення, інтерпретації та поширення масової інформації для їх реалізації. Принципова відмінність медіадискурсів, окрім продукування конкретних знань, оцінок суб'єктів та їхніх образів у результаті мовленнєвої діяльності, полягає у поданні уявлень про способи передачі цієї інформації. Це означає, що центральне поняття медіадискурсу стосується не

соціально-політичних процесів, а способу опису та передачі інформації (Литвиненко, 2001).

Текст відіграє важливу роль у розумінні медіадискурсу. Медіатекст є специфічним поняттям, пов'язаним із медіадискурсом, оскільки саме поняття медіатексту допомагає раціоналізувати потік медіапотоків у сучасному суспільстві. Медіатекст як самостійна одиниця медіадискурсу – це тип тексту, розрахований на масову аудиторію, що характеризується поєднанням вербальних і медіа одиниць та прагматичною установкою. Тому медіатекст функціонує в мові у формі медіадискурсу, який характеризується категоріями дієвого поділу, медіапозиції, суб'єктивної модальності тощо. У стані медіадискурсу медіатекст виявляє природу діалогічності через кількість мовних компонентів співвідноситься з когнітивними процесами, що відбуваються у свідомості мовців.

Висновки до розділу 1

Переклади дуже важливі у нашому житті. У розділі 1 ми визначили переклад як процес передачі значення однієї мови іншою мовою, зберігаючи у своїй сенс повідомлення. Переклад включає пошук і вибір лінгвістичних одиниць, що відповідають вихідному тексту, та застосування перетворень перекладу для перетворення одиниць вихідного тексту в текстові одиниці перекладу.

Вивчення мови за допомогою перекладу відкриває різноманітні можливості для пробудження бажання вчитися та подальшого розвитку культурної освіти. Також є дві основні причини використання перекладацьких трансформацій: відсутність формальних еквівалентів та необхідність адаптації до мови та культури цільової аудиторії.

Рішення щодо перекладу приймаються автоматично, але є елементи, що допускають різні варіанти перекладу. Причини використання перекладацьких трансформацій можуть бути об'єктивними (культурні відмінності мов, граматичні конструкції) та суб'єктивними (нестача часу в контексті перекладу, стиль перекладача). Розвиток теорії перекладу призвело до формулювання різних класифікацій перекладацьких трансформацій, у тому числі лексичних та граматичних.

РОЗДІЛ 2. ТИПОЛОГІЯ ПРОБЛЕМ ПЕРЕКЛАДНОСТІ РОЗМОВНОЇ МОВИ У КОРЕЙСЬКИХ МЕДІАТЕКСТАХ

2.1 Механічна вибірка розмовної лексики з корейських медіатекстів

Медіатексти представляють собою один із великих літературних жанрів, який не зустрічається в жодній іншій культурі світу. Ці тексти виступають посередниками міжкультурної комунікації, дозволяючи читачам бачити світ через тексти.

Певну роль у цьому ланцюжку відіграють і перекладачі, які відповідають за передачу змісту та суті тексту. Він відіграє роль посередника між автором оригінального тексту та глядачем.

Під час перекладу медіатекстів перед перекладачами постає кілька завдань. Пропустивши їх, ви ризикуєте втратити суть тексту. Перекладаючи медіатексти, перекладач повинен розуміти як вихідну культуру, так і власну культуру, а також мати високий рівень знань як мови перекладу, так і мови оригіналу.

Граматичні відмінності відіграють важливу роль у перекладі, оскільки кожна мова має власну структуру речень. Переклад повинен враховувати всі граматичні елементи мови, щоб текст перекладу був зрозумілим і природним цільовою мовою, зберігаючи повне значення, задумане автором оригіналу (Кочерган, 2000).

Розглянемо на прикладі телевізійного шоу «Street Woman Fighter 2»:

여러분의 목표는 오직 하나! 글로벌 1위를 상징하는 트로피를 차지하는 것. 사람들 사이에서도 서열은 반드시 존재합니다. 상대를 짓밟고 올라서야만 살아남는 치열한 파이트 클럽. – «У вас є лише одна мета! Щоб виграти трофей, який символізує світове перше місце. Навіть серед людей завжди існує ієрархія. Запеклий бійцівський клуб, де вам доведеться топтати своїх супротивників, щоб вижити».

У даному прикладі використано граматичне перетворення шляхом заміни порядку слів, так як синтаксис корейської мови не відповідає синтаксису української мови, за структурою корейської граматики присудок завжди займає останню позицію в реченні, в українській мові присудок не має фіксованого місця в структурі речення. Однак перекладач використовував граматичні трансформації з естетичних міркувань та відповідно до природного уявлення структури речення.

제가 알려줘서 이길 수 있는 노리스펙댄스는. – «Я розповім вам про танець без обличчя, який може допомогти вам перемогти».

У цьому прикладі використовуються різні граматичні звороти. Додавання слова або підмета на початку речення повністю змінило порядок членів речення. Подібно до наведеного вище прикладу, в об'єкті присудок ставиться після підмета, на відміну від корейської версії, де він ставиться в кінці речення.

이곳의 특별한 룰을 알려드리겠습니다. 첫째, 국경과 경력을 파괴한 자유로운 싸움이 허용됩니다. – «Тут я розповім вам особливі правила. По-перше, була дозволена вільна боротьба, яка руйнувала кордони та кар'єри».

У цьому прикладі, в порівнянні з вихідним текстом, прислівник був поміщений на початок речення, а не в кінець, щоб полегшити розуміння тексту. Як і в попередньому прикладі, прикметник все ще має тенденцію переміщатися.

Перекладацька справа має довгу та складну історію. Як тільки утворилися спільноти людей, що розмовляють різними мовами, виникли т. зв «двомовність», що полегшувало спілкування між різними народами. Потім, з появою писемності, вона поповнилася перекладачами, фахівцями з іноземних мов, які перекладали в письмову форму різні офіційні, релігійні та комерційні документи. Переклад із самого початку відігравав важливу роль як засіб соціальної комунікації (Кочерган, 2000).

Отже, проаналізувавши приклади речень, можна зробити висновок, що точно відтворити корейський синтаксис неможливо, оскільки існують суттєві відмінності в правилах побудови речень при перекладі з корейської на українську та, в більшості випадків, у граматиці. Як видно з наведених вище

прикладів, у корейській мові присудок завжди стоїть у кінці речення, що неприпустимо в українському синтаксисі.

2.2. Перекладацькі трансформації розмовної лексики корейських медіатекстів

У процесі перекладу текст зазнає трансформацій: лексичних, морфологічних (заміна однієї категорійної форми іншою), синтаксичних (заміна синтаксичних функцій слів і речень), стилістичних (заміна стилю) і семантичних (заміна не тільки форми вираження змісту, але також і сам зміст).

Існують також змішані лексико-семантичні та синтаксико-формальні трансформації. Що стосується корейської мови, то за її типологічною класифікацією вона є однією з мов-представників групи аглютинативних мов (мов, граматики і лексики яких засновані на різноманітних системах суфіксів, що додаються до основних слів) і значні відмінності між цими мовами, які належать до різних груп і сімей, спричиняють великі відмінності при перекладі з корейської на українську («Суб'єктивні й об'єктивні трансформації при перекладі текстів з корейської мови на українську»).

Наразі існує дуже мало перекладів і наукових статей, присвячених саме корейській мові, оскільки якісний переклад є дуже складним і вимагає від перекладача багато знань, у тому числі глибоких знань корейської культури.

Складність лексичного перекладу з корейської на українську зумовлена лексичними властивостями корейської мови. Існує п'ять особливостей корейської мови, які значно впливають на переклад:

Першою особливістю є велика кількість зовнішніх запозичень. Більшість корейських запозичень походять з китайської мови 한자 [ханча], приблизно 75%.

Запозичення - це процес закріплення у мові іноземних елементів, особливо слів, що вказують на соціальні, економічні та культурні зв'язки з іншими країнами.

Основними причинами запозичення з китайської є тісні історичні зв'язки з Китаєм, схожа культура. Сьогодні китайські ієрогліфи, як і раніше, широко використовуються в Південній Кореї, але рідко використовуються в Північній Кореї, яка скасувала іноземні мови (хоча Північна Корея скасувала китайські ієрогліфи з 1948 року, в школах досі викладають близько 300 китайських ієрогліфів). Наразі у корейській мові основною частиною мови є алфавіт.

У Північній Кореї розмовляють лише корейською. Деякі слова китайського походження не набувають у корейській мові нових значень у вигляді лексичних запозичень, а вживаються у традиційному значенні. . Таке слово як 한국 [хангук] (淸國) «Корея» у корейській мові з'явилося саме з китайської мови (신랑 [шіллан] «наречена», 신부 [шінбу] «наречений», 상추 [санчу] «лист салату», 배추 [печу] «пекінська капуста», 심장 [шімчан] «серце», 마음 [маим] «серце, душа» тощо). Японське правління в Кореї з 1910 по 1945 рік зіграло важливу роль у запозиченнях з японської мови. У ці роки японська мова надала активний вплив на мову і культуру корейців («Лексичні особливості корейської мови та їх значення для перекладу на українську мову»).

Наприклад такі слова як: 카타나 [кхатана] «катана», 와이셔츠 [уаішьочі] «рубашка», 사쿠라 [саккура] «сакура», 사시미 [сашімі] «сашімі» («Лексичні особливості корейської мови та їх значення для перекладу на українську мову»).

Правильний або коректний переклад з корейської на українську багато в чому залежить від знання перекладачем корейської лексики, що походить з інших мов, яка використовується практично у всіх сферах життя людей.

Друга особливість – різноманітність діалектів Корейського півострова. Крім відмінностей у літературі та мові, якою розмовляють на півночі і півдні Корейського півострова, існує п'ять основних корейських діалектів. Тут ми розглянемо його особливості: «цокання» у північнокорейських діалектах і «чокання» у південнокорейському: 잘 [чаль] «добре» в північнокорейській вимові це цал, але 작다 [чакта] «маленький» - північнокорейська мова чакта. Це роз'яснюється тим, що мова давньокорейська мала саме два варіанти ㅈ [ч] та два варіанти ㅊ [чх] (твердий та м'який). У літературній вимові обидва варіанти

співпадають в одному звукові: ㅈ та ㅉ, а в діалектах північнокорейських від твердих ч та чх з'явилися ц та цх, а від м'яких ч та чх з'явилися ч та чх; також «шокання» і «сокання» в літературному 서다 [сода] «стояти», відповідає північнокорейська шода, але літературному значенні 손 [сон] «рука» співпадає північнокорейська сон. («Суб'єктивні й об'єктивні трансформації при перекладі текстів з корейської мови на українську»).

Третя особливість — наявність корейських фраз, розмовних фраз, евфемізмів, технічної лексики (термінів) і архаїзмів.

Саме розмовні фрази найчастіше використовуються у корейських шоу. І часто корейські слова, українською будуть перекладатися як вигуки, а не повноцінні слова чи фрази. Наприклад, «대박» (тебак) українською варто перекладати як «вау», замість повного варіанту — «неймовірно», «어떻게» (оттокхе) — «як так?» або «що?», замість «яким чином?», «진짜» (чінджа) можна перекласти в декілька варіантів, залежно від інтонації. Якщо це запитання, можна перекласти як: «що? серйозно?», а якщо це ствердження, варто перекласти як вигук «вою», щоб виразити розчарування. Наступна часто вживана фраза на шоу “Street woman fighter 2” це “할 수 있다” (халь су ітта), що перекладається як «давай, ти зможеш!». «끝났어» (кіннассо) дослівно перекладається як «закінчилось», але у контексті ця фраза набуватиме значення «тобі кінець». «고생했다» (госенхетта) і «잘했어» (чарессо) мають майже однакове значення — «ми гарно попрацювали/справились». А «괜찮아» (квенчана) перекладається, як «все добре/нормально, не переживай», але не зважаючи на те, що фраза використовується у теперішньому часі, на українську, в залежності від контексту її можна перекласти як у минулому, так і у майбутньому.

Наступна особливість це сленги відносяться до розмовної корейської мови і в основному використовуються молоддю (сучасний молодіжний сленг: 쌤 [сем] «вчитель» (скорочено 先生 [сонсеннім]), 지 [чі] (скорочено 지금 [чігім] «зараз») і конкретної галузі (професійний сленг) («Лексичні особливості корейської мови та їх значення для перекладу на українську мову»).

Також у розмовній мові часто зустрічаються ідіоми або вирази такі як:(국수를 먹다 [куксуриль мокта] «одружитися», 미역국을 먹다 [мійоккугиль мокта] «не скласти іспит») та західного походження (관도라의 상자 [пхандорае санча] «скринька Пандори»); У шоу “Street woman fighter 2” була використана лише одна ідіома «칭출어람» (чончульорам), яку можна перекласти як «учень перевершить свого вчителя».

Евфемізм у корейській мові — це система заміни лексики, стилістично та граматично невідповідної певному контексту. Евфемізми вважаються одним із найскладніших перекладацьких завдань, оскільки навіть не всі корейці знають, коли і як правильно використовувати евфемізми. Зазвичай евфемізми використовуються інтуїтивно, тому потрібно добре знати культуру. Прикладом евфемізму є «사» (са) (чотири), який має те саме звучання, що й слово «смерть», тому корейці часто замінюють його, наприклад, літерою F (чотири), коли йдеться про 4 поверх. («Лексичні особливості корейської мови та їх значення для перекладу на українську мову»).

Четверта особливість полягає в тому, що існують особливі форми ввічливості. У корейському менталітеті можна багато говорити про повагу, але ось кілька прикладів суфіксів, які виражають ввічливість: суфікс 시 [ші] і суфікс 께사 [ґесо]. Ці суфікси використовуються, коли співрозмовник старший і має вищий статус і соціальне становище.

Окрім додавання суфікса, деякі дієслова також змінюються, наприклад: 자다 [чада] – 주무시다 [чумушіді] «спати»; та іменники: 집 [чіп] – 텍 [тек] «будинок» («Суб’єктивні й об’єктивні трансформації при перекладі текстів з корейської мови на українську»).

Відсутність такої розгалуженої системи в українській мові є однією з особливостей корейської мови. Такі лексичні особливості характерні для всіх далекосхідних мов, сформованих культурною спадщиною і традиціями східних цивілізацій. Знання етикету є свідченням культурної та лінгвістичної компетентності перекладача.

П'ята ознака - наявність спеціальної лексики (слова, що імітують звуки, слова, що описують певні дії). Ця лексика характерна для корейської мови і відображає специфіку корейської культури. Воно часто зустрічається в корейському фольклорі та дитячій літературі, іноді використовується в розмовній мові. У шоу було обіграно англійську пісню зі словами "cool off, cool off", що корейською звучало як "쿨럭쿨럭" (куллок, куллок), що є імітацією кашлю, відповідник українською «кахик, кахик»), тому учасниці шоу, під цей момент у пісні, зробили вигляд ніби вони кашляють («Лексичні особливості корейської мови та їх значення для перекладу на українську мову»).

2.3. Класифікація проблеми перекладності розмовної мови корейських медіатекстах

Перекладність - це фундаментальна здатність перекладати з однієї мови на іншу. Щоб домогтися правильного перекладу, на кожному етапі перекладу необхідно усунути певні бар'єри:

- 1) лінгвістичні (синтаксис, семантичні та прагматичні особливості мовних виразів мови оригіналу та мови перекладу);
- 2) семантика (відмінність семантики мов: класифікаційні відмінності, граматичні відмінності, граматичні відмінності та «хибні друзі перекладача»);
- 3) синтаксичні (види синтаксису мови, лексичний набір, тобто два типи одиниць: речення та речення, що вживається в конкретній синтаксичній ситуації);
- 4) прагматика (відповідність цільовому тексту: відображення стилістичних особливостей, тобто передача речень і прислів'їв, опис анафор та метафор, а також збереження стилістичних особливостей автора тощо);
- 5) комплементарна лінгвістика (відкриття способу передачі фактів, властивих культурі, з якою працює автор, мовою перекладу).

Коли реципієнт вступає у контакт із «чужою» культурою, він інтуїтивно порівнює її зі своєю власною культурою. Цей фактор виявляє неправильні

інтерпретації та призводить до нерозуміння особливих проявів та ознак чужої культури. Таким чином, перекладач може не передати особливості чужої культури, які відрізняються, а суб'єкт може виявитися не в змозі повністю сприйняти та правильно зрозуміти повідомлення (Литвиненко, 2001).

Будь-яка повна чи коротка схема перекладу називається стратегією когнітивного перекладу, оскільки вона вибирається залежно та умовами спілкування.

Ми також знаємо, що середня довжина речення варіюється від мови до мови. Наприклад, на відміну від французької чи німецької мови, для англійської характерні короткі речення. Якщо ці відмінності не відіграють істотну роль у перекладі, навіть якщо він виконаний успішно, переклад може бути не повністю зрозумілий одержувачем. («Суб'єктивні й об'єктивні трансформації при перекладі текстів з корейської мови на українську»).

Завдання перекладача – продемонструвати знання необхідних подібностей, а не забезпечити дослівний переклад конкретних висловів. Процес усного перекладу передбачає, що в ході процесу формується певне концептуальне розуміння сенсу певного тексту, яке не залежить від різних особливостей та деталей двох мов (Бик, 2005).

Більшість інших проблем, що виникають у процесі перекладу, також вирішувались перекладачем у своїй роботі. Тому грамотний перекладач повинен знати всі особливості обох мов, ефективно застосовувати прийоми перекладу та трансформації, а також знати особливості інших культур.

Раніше термін «трансформація» пов'язували з походженням «граматичної трансформації». Трансформаційна граматики відноситься до правил створення синтаксичних структур, що характеризуються одним рівнем змісту, але їх відмінність полягає в експресивному рівні.

Проблема медіа-перекладу постає у формі питання про здатність перекладача виражати стиль письма, вимову та межі інтерпретації, яку він робить у світі всіх медіа.

Головне завдання перекладача – зберегти неповторний стиль автора (учасника) і викликати в перекладі ті самі почуття, які відчуває реципієнт від оригіналу (Кан, Урядова & Корсун, 2015).

Сполучення — це вид перекладацької трансформації, який передбачає зміну порядку мовних елементів у тексті перекладу порівняно з текстом оригіналу. Структуровані елементи – це зазвичай слова, фрази, частини складних речень.

Проблема перекладу текстових носіїв пов'язана зі складністю передачі художніх форм і стилів. У різних країнах він демонструє багато схожості. Національна ідентичність кожного народу є цілісною системою, в якій існує ієрархія рис і характеристик, що визначають мотивацію, стереотипи мислення і поведінки, культуру і внутрішню поведінку.

Крім того, у корейських текстах множина вживається рідко, а українці вживають множину з одніною. Тому при перекладі українською мовою часто вживається множина.

Також заміна корейських займенників українськими іменниками відбувається рідше, ніж заміна корейських іменників українськими.

Ймовірно, це пов'язано з тим, що такі займенники, як він, вона, вони тощо, набагато рідше зустрічаються в корейській, ніж в українській.

Слова та вирази мови оригіналу в перекладі можуть бути замінені словами та виразами мови перекладу, які через логічні асоціації вказують на характер дії чи ситуації, на яку вказує одиниця перекладу мовою оригіналу.

Висновки до розділу 2

Ми визначили, які трансформації відбуваються при перекладі з корейської на українську та з якими труднощами стикається перекладач, намагаючись досягти еквівалентності за допомогою трансформацій. При перекладі зазвичай відбуваються наступні трансформації: лексичні, морфологічні, синтаксичні, стилістичні, семантичні та змішані.

Лексичний переклад є найбільш складним, оскільки корейська мова постійно розвивається – словниковий запас зростає, а разом із ним і запозичення з інших мов, деякі запозичення зникають і більше не використовуються у мові. Звичайно, велика частина запозичень прийшла з китайської мови, але англійська мова також зробила значний внесок у лексичний склад корейської мови. У сучасній корейській мові існує безліч жаргонних термінів, які використовуються корейською молоддю.

На переклад також впливають діалекти, наявність ідіом, жаргонізмів, евфемізмів, архаїзмів та певної лексики, оскільки перекладач має труднощі з їх перекладом.

Найважливіше питання – рівень поваги у корейській мові. З давніх часів корейці з великою повагою ставилися до людей похилого віку і людей високого соціального статусу. З цією метою були створені суфікси та модифікації деяких дієслів та іменників, що позначають ввічливість, наприклад «ㄴ|» [ші] та «ㄴ| ㄴ|» [кесо].

У роботі наведено приклади проблем перекладу на основі аналізу корейського танцювального шоу. Основна проблема перекладу корейських телешоу полягає в тому, що в них використовуються як різні стилі ввічливості корейської мови, так і різний сленг і специфічна лексика, тому в при перекладі у субтитрах може бути лексика, незрозуміла людям, незнайомим з корейською культурою.

Щоб досягти перекладацької еквівалентності, перекладачі використовують різні трансформації. У розділі 2 наведено приклади таких

перетворень: перестановки, заміни (заміна форм та частин слів, елементів речення, лексична заміна), уточнення, узагальнення, компенсація та додавання додаткових пояснень.

ВИСНОВКИ

У цій науковій роботі ми виділили основні види помилок перекладу, які відіграють різну роль в оцінці якості перекладу: помилки, які суттєво змінюють зміст вихідного тексту; помилки, що призводять до неточного відтворення змісту вихідного тексту, але не повністю змінюють його; помилки, що не суперечать загальному змісту оригіналу, але і не знижують якість перекладу за рахунок відхилень від стилістичних норм; порушення обов'язкових правил перекладу, які впливають на еквівалентність перекладу

Встановлено, що переклад є засобом взаєморозуміння та відіграє важливу роль у суспільному розвитку, а мова відображає історичні особливості народу. Через переклади ми дізнаємося про культуру та традиції інших країн.

Корейська мова зараз дуже популярна не лише в Україні, а й у всьому світі. Проте корейська мова має певні лексичні особливості, що впливають на якість перекладу. По-перше, воно містить безліч запозичень із іноземних мов. По-друге, на Корейському півострові існує кілька діалектів

Ми розглянули та проаналізували трансформації перекладу з використанням корейських медіатекстів. Перш за все, слід зазначити, що художні тексти завжди чітко відображають специфіку країни, яку представляє автор, мову, якою він пише, її культуру та традиції. Складність перекладу корейських медіатекстів полягає в тому, що в них можуть використовуватися спеціальні терміни, просторіччя, архаїзми та просторіччя, які стосуються різних рівнів мовної системи та різних лексичних стилів. Тому знання іноземної мови може бути недостатнім. Потрібні специфічні навички, а саме знання культури та вміння передавати художні образи.

Проаналізувавши корейське шоу, ми виявили наступні перекладацькі трансформації:

1. Переупорядкування (зміна порядку мовних елементів у тексті перекладу порівняно з текстом оригіналу);

2. Заміна (заміна форм і частин слова, елементів речення, лексична заміна);

3. Конкретизація (заміна слова з мови оригіналу в широкому значенні на слово з мови перекладу у вузькому значенні);

4. Узагальнення (заміна одиниці мови оригіналу з більш вузьким значенням одиницею мови перекладу з ширшим значенням, що є протилежністю специфікації);

5. Компенсація (використовується, коли певний елемент оригінального тексту з певних причин еквівалента в цільовій мові немає і бути не може надіслано цим шляхом);

6. Додавання додаткових пояснень перекладачем.

Для високоякісного перекладу перекладач повинен розуміти всі особливості корейської граматики, мати відповідні мовні навички та мати достатні знання з перекладу, які можна отримати через досвід.

АНОТАЦІЯ

이 작업의 목적은 한국어에서 우크라이나어로의 번역 문제를 고려하는 것입니다.

그러면 그렇게 해. 한국어에서 우크라이나어로 번역하는 사람들의 목표는 무엇입니까?

우리는 번역가가 번역 중에 저지르는 가장 일반적인 실수를 고려했습니다. 한국어는 우크라이나어로 번역하기가 매우 어렵습니다. 번역의 역사는 길고 복잡하기 때문에 우크라이나어와는 매우 다릅니다.

요즘에는 다양한 텍스트를 정확하고 질적으로 번역할 수 있는 자격을 갖춘 번역가가 많이 있습니다.

그들 중 상당수가 있습니다. 번역은 사람들이 서로를 이해하는 수단이며, 사회 발전을 위해 중요합니다. 그것은 중요한 역할을 합니다.

첫 번째 장에서는 번역이 무엇이며 왜 중요한지 살펴봅니다. 그것은 고려된 이론에 전념합니다. 영어에서 우크라이나어로 번역할 때.

우리는 번역 유형과 그 사용의 주요 이유를 고려했습니다.

두 번째 섹션은 한국 TV 프로그램을 바탕으로 한국어를 우크라이나어로 번역한 것입니다. 변환 분석. 각 TV 쇼는 우리 각자의 삶에서 없어서는 안 될 부분입니다. 그것을 읽은 후에는 언어의 기초뿐만 아니라 사람들의 문화와 전통에 대해서도 배울 수 있음을 보여주기 위해. 각 변환 유형을 자세히 분석하고 예를 들어 보겠습니다.

번역에서의 변형에는 순열, 대체, 명세, 일반화, 보상, 설명 추가 등이 포함됩니다.

또한 번역 문제와 해결 방법을 고려하고 예를 제시했습니다. 텍스트에는 관용어, 변증법, 고어, 공손함, 완곡어법 및 번역을 위한 특수 어휘가 포함됩니다. 텍스트에는 다른 언어에서 차용한 내용이 포함될 수도 있습니다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бик, І. С. (2005). *Теорія і практика перекладу*. Львів: ЛНУ ім. І. Франка.
2. Воробйова, І. А. (2014) *Основи лінгвокраїнознавства: навчальний посібник*. Київ: Видавничий Дім «Слово».
3. Кан Д. С., Урядова, В. Д., Корсун, М. Ю. (2015). *Ономатопеїчні слова в корейській мові*. Київ: АДЕФ-Україна.
4. Коптілов Віктор. (2002). *Теорія в практика перекладу: Навчальний посібник*. Київ: Юніверс.
5. Кочерган, М. П. (2000). *Вступ до мовознавства: Підручник для студентів філологічних спеціальностей вищих закладів освіти*. Київ: Видавничий центр «Академія».
6. Кочерган, М. П. (1999). *Загальне мовознавство: підручник для студентів філологічних спеціальностей вищих закладів освіти*. Київ.
7. Литвиненко, В. В. (2001). Особливості перекладу простих речень української і корейської мов у публіцистичних текстах. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Журналістика*, (9).
8. Литвиненко, В.. Особливості вживання запозиченої лексики в корейській періодиці (на прикладі англоамериканізмів). *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Філологія. Соціальні комунікації*. (27), 11.
9. Кан, Д. С., Микитюк, А. В., Пешкова, І. С., Кан, В. Д. (2006). *Особливості перекладу з корейської мови: Навчальний посібник*. Київ: Ленвіт.
10. Селіванова, О.О. (2011). *Лінгвістична енциклопедія*. Полтава: Довкілля К.
11. Сорокін, Ю. А. (1998). *Культурологічні та етнологічні ніші: визначення поняття та їх інтерпретація. Мовна картина світу: лінгвістичний і культурологічний аспекти. Т. 2*. Бійськ.

12. Нечипорук, О. С. *Суб'єктивні й об'єктивні трансформації при перекладі текстів з корейської мови на українську.* <http://rep.knlu.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/787878787/371.pdf>
13. Кан, Д. С. *Лексичні особливості корейської мови та їх значення для перекладу на українську мову.* <https://core.ac.uk/download/pdf/149246621.pdf>.
14. *Street Woman Fighter Season 2.* <https://dorama.land/ulichnaya-zhenshchina-boes-2>.